

Æblemeditation til naturpilgrimsvandring

Det er godt at tænke på et æble. Man kan få bedre jordforbindelse. Ligesom et æbletræ.

Æblet smager godt. Det smager himmelsk. Det er fordi Gud gerne vil have at vi spiser æbler. Æbler er nemlig sunde. Især de økologiske æbler. Og de danske.

Gud har skabt os og æblerne sådan, så vi synes æblerne smager godt. Og Gud har inspireret de, der dyrker æblerne til, at få dem til at smage endnu bedre. Det hedder forædling. Så længe mennesker har dyrket æbler, har vi forædlet dem. Æbler smager godt og gør os glade og taknemmelige. Jo dybere vi forstår det, desto gladere og mere taknemmelige bliver vi. Æblerne er Guds win-win-frugter.

Sid med æblet i hånden. Hvor kommer æblet fra, oprindeligt? Æblets forfar er bær-æblet eller paradisæblet, som oprindeligt voksede i det sydvestlige Asien. I Turkmenistan, Uzbekistan, Tadjikistan, Afghanistan, og over hele Kaukasus-bjergene. Gennem tusinder af år har de lokale bønder udviklet og forfinet æblet. Lad os i dette øjeblik tænke på dem, og sammen med Gud takke æblets mange forfædre for deres arbejde, opfindsomhed og fremsynethed.

Æblet har fået masser af hjælp til at blive spredt ud i verden: Æblekerner er blevet blæst med vinden, har sat sig i en rævs pels, blevet spist af fugle og skidt ud langt væk, samlet op af en rejsende og bragt med hjem, syet ind i jakkefor af folk på flugt fra krig og nød. Dit æble har alle disse rejser i bagagen. Også i Danmark har der længe været æbledyrkere og forskere, der tålmodigt har udvalgt og opfostret de æblesorter, vi kender i dag. Lad os tænke på alle de frøsamlere, plantagepassere og dyreavlere, der har arbejdet ihærdigt mod en drøm, som de vidste, ikke ville kunne blive virkelighed i deres egen levetid. Lad os lære at tænke længere end vores egen næsetip – på de der kommer efter os.

Om ikke så længe, i efteråret, begynder bladene at falde af æbletræerne. Hele sommeren igennem har bladene åndet, og omdannet sollys til al den sødme, der er samlet i æblet. Det tager åndedrættet fra 40 blade at puste liv i et æble. Når de trækker vejret, udånder æblebladene al den væde, som de har trukket op gennem træets rødder dybt under jorden. Et enkelt udvokset æbletræ udånder 15 tons vand tilbage til atmosfæren i løbet af en sæson. Hvert æble er resultatet af dette åndedrag.

Lad os i dette øjeblik trække vejret dybt ind og ud sammen med æbletræet og mærke den luft, der er tung af æblets væde. Og lad os takke æbletræet for, at det gennem selve dets liv fornyer planeten og fylder vores liv med sødme. Lad os takke Gud-skaberen for, at det sker.

Snart giver æbletræernes blade slip og svæver tilbage til jorden, hvor de bliver nedbrudt til deres bestanddele af vinterens regn og muldens alsidige organismer. Deres skjulte verden under vores fødder er fyldt af endeløst hemmelighedsfuldt arbejde, hvor unavngivne og utalte væsener bidrager til vores overlevelse. Vi er alle afhængige af den levende muld. I hver eneste håndfuld jord er der milliarder af organismer, der vokser, formerer sig og dør. Alle disse liv giver liv til æblet.

Lad os tænke med glæde på alle de naturlige kredsløb af vækst og forfald, og alle disse skjulte skabere af jordens hud, fællesskaberne af bakterier, protozoa og nematoider, svampene, skimlen og gærkulturene, bænkebidere, regnormene og edderkopperne, billerne og muldvarpene.

Hold æblet op og nyd dens duft. Mærk dets glatte, solvarmede overflade mod din hånd. Forestil dig, hvordan bierne har besøgt æbleblomsterne om foråret og har bestøvet dem for at skabe den frugt, du nu holder i hånden. Duft til æblet. Det er duften af Guds rige. Spis det med glæde og taknemmelighed.